

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi október hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 12.B.22/2009/7. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy mellőzi a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését és a pártfogó felügyelet elrendelését.

Mellékbüntetésül a vádlottat 3 (három) évre a közügyek gyakorlásától eltiltja.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy az egy darab DNS pálca lefoglalását megszünteti, és megsemmisíteni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Baranya Megyei Bíróság a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében állapította meg, ezért őt 2 év börtönre ítélte, amelynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. Rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosbítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a kiszabott szabadságvesztés súlyosbítására, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére, közügyektől eltiltás alkalmazására és a DNS pálca lefoglalásának megszüntetésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság a bejelentett ügyészi fellebbezést alaposnak találta.

Az ítélőtábla a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

A véletlennek, illetve a sértett elmozdulásának volt köszönhető, hogy a nyakat ért vágás következtében az életveszélyes, illetve halálos eredmény elmaradt. Amennyiben a kaszával végrehajtott vágás a sérülés helyétől mindössze néhány milliméterre levő nyaki verőér, illetve visszér-sérülést idéz elő, ez súlyos vérzéssel járt volna. A nyaki verőér-sérülés légembólia, illetve elvérzés következtében a sértett pár percen belüli halálát eredményezhette volna. *(Dr.szakértő1 orvosszakértő véleménye a 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldalán.)*

Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 3. oldalának utolsó bekezdésében szereplő megállapítást, mely szerint a nyakon, illetve a háton keletkezett sérülések egyetlen erőbehatással is létrejöhetnek. Ezt a megállapítást ugyanis a vádlott, **sértett** és a kihallgatott **tanú1** egybehangzó előadása nem támasztotta alá.

Ezen túlmenően nem a tényállásban, hanem az elsőfokú ítélet indokolásában szereplő elírások is helyesbítésre szorultak: az elsőfokú ítélet 5. oldalának 4. bekezdésében nem a sértett, hanem helyesen a *vádlott* kötzökdik a településen más személyekkel.

A 9. oldal 3. bekezdésében a sértett nem a sértettet, hanem helyesen a *vádlottat* nem akarja bántani, mert a *vádlott* egy vézna ember.

A fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, ennek során felderítette és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megállapításához szükségesek voltak.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a tényállást a bizonyítékok egyező adataira, így a vádlott tényfeltáró beismerő vallomására, az azzal összhangban álló **sértett** vallomására, az események helyszínén jelen levő **tanú1** vallomására, továbbá az igazságügyi orvosszakértő véleményére, valamint a helyszíni szemle adataira alapította.

A jogorvoslattal nem támadott tényállásból helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A vádlott egy különösen veszélyes eszközzel, kaszával támadt a sértettre, amellyel közepes erővel legalább két alkalommal vágott a sértett nyaka felé, miközben „levágom a fejed” kijelentést tette. Az alkalmazott eszköz, a vágások száma, ereje, a megcélzott testtájék, valamint a vádlott által hangoztatott kijelentés alapján helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott ölési szándékára. Az életveszélyes, halálos sérülés a szerencsés véletlennek, illetve a sértett védekező magatartásának köszönhetően maradt el.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket alapvetően helyesen tárta fel.

Azok mindössze annyiban szorulnak helyesbítésre, hogy a másodfokú bíróság mellőzte az egyenes szándék súlyosító körülményként való értékelését.

További enyhítő körülményként kellett értékelni, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, és ez a kísérlet a cselekmény minősítését meghatározó halálos eredményhez képest távoli is volt, a sértett mindössze nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett.

Az enyhítő körülmények, a vádlott büntetlen előélete, beismerő vallomása, beszámítási képességét korlátozó személyiségzavara, valamint a cselekmény kísérleti stádiuma mindössze a szabadságvesztésnek az enyhítő szakasz teljes kimerítésével történő kiszabására voltak elégségesek.

Az így kiszabott 2 év szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére azonban a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. A sértett sérelmére megvalósított cselekmény elkövetésére komoly előzmény nélkül, a vádlott és a sértett haragos viszonya miatt, útonálló módon és különösen veszélyes eszköz használatával került sor. Ezekre a körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk.89.§ (1) bekezdésének alkalmazását nem tartotta indokoltnak, ezért a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést és a pártfogó felügyelet elrendelését mellőzte.

A másodfokú bíróság ugyanakkor az enyhítő körülmények száma és súlya folytán a szabadságvesztés tartamának - az ügyészi fellebbezés szerinti - súlyosbítását viszont nem tartotta indokoltnak.

A cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a bíróság a vádlottat méltatlannak ítélte arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért őt a Btk.53.§ (1) bekezdése alapján azok gyakorlásától eltiltotta.

Az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalakor még törvényesen határozott a biológiai anyagmaradványt hordozó DNS pálcák iratok mellékleteként való kezelésének elrendeléséről. A módosított Be.155.§ (9) bekezdése értelmében, ha a dolog lefoglalására nem az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítása érdekében került sor, és a lefoglalt dolgot szakértő már megvizsgálta, újabb szakértő kirendelését az arra jogosultak nem kérték, további szakértői vizsgálatot a bíróság sem tart indokoltnak, a lefoglalást meg kell szüntetni. Az említett szabály alapján a másodfokú bíróság a DNS pálcák lefoglalásának megszüntetéséről és a Be.155.§ (8) bekezdése alapján - mint értéktelen dolog - megsemmisítéséről rendelkezett.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó, illetve a bűnjeleket érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2009. október 20.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 12.B.22/2009/7. számú ítélete a Pécs Ítéltábla Bf.I.122/2009/4. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - 2009. október 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke